

necessari, però demana unes grans exigències personals. Primer que tot, cal demostrar que vals i tenir una continuïtat. No n'hi ha prou a fer mitja dotzena de quadres bons: cal superar-se dia a dia, quadre a quadre. Però, endemés, cal tenir certa qualitat; si no, no pots exposar.

Són les mateixes galeries les que es posen en contacte amb el pintor, o és el pintor el qui sol·licita exposar en una certa galeria?

Són les galeries les que es posen en contacte, quan els interessa, amb un determinat pintor per tal que exposi als seus locals. Però, primer que tot, com ja he dit, cal demostrar que un val, que hi ha personalitat en la seva pintura i en els seus quadres.

Abans has dit que exposar és necessari. Per què?

Doncs primer que tot per a poder viure i seguir pintant: és a dir, per a vendre quadres i guanyar diners. I després perquè tot pintor pinta per a expressar-se, i a

“La publicitat serveix per vendre enganyant. Jo crec que la major part de les frustracions que té la gent són degudes al mal ús de la publicitat”

tot pintor li agrada que la seva obra es difongui i es coneixi. Quan més es difon la teva obra, més et coneixen i més exposicions et poden demanar. Hi ha un moment en que ja has perdut el control sobre la teva obra. . . Per exemple, l'altre dia, un company hem va dir que havia vist un quadre meu al museu d' Art Contemporani de Madrid, cosa que jo desconeixia.

Tu has exposat a Catalunya i a l'estranger, no és cert?

Sí, efectivament. He exposat a Catalunya, a d'altres llocs de la península ibèrica i a l'estranger, com Alemanya, Suïssa, Itàlia, Bèlgica, . . .

Exposar a l'estranger encara deu ser més difícil que exposar al propi país. . .

Certament, Endemés de les dificultats habituals per a exposar, s'hi afegeix en aquest cas el proteccionisme de cada mercat. Cada país protegeix els seus pintors i

no dóna massa facilitats perquè pintors de fóra exposin els seus quadres i s'introdueixin al mercat nacional.

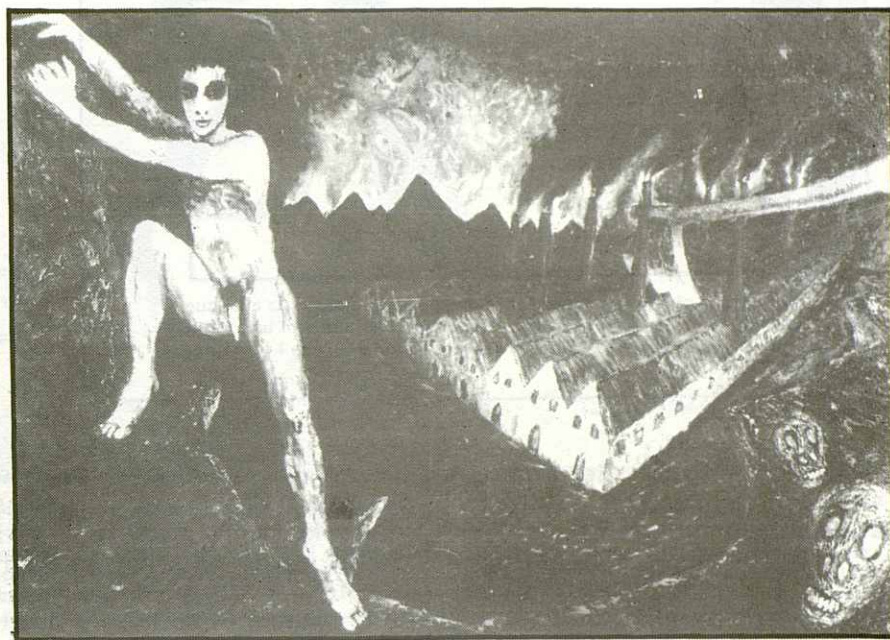
Com definiries la teva pintura?

Això que em demaneu és molt difícil. La pintura és un món molt subjectiu. No hi ha, no hi pot haver racionalitat davant d'un quadre. Cada u veu en cada quadre el que vol veure-hi. Jo, prescindint de modes i d'una estètica determinada, he pogut fer el que m'ha donat la gana i m'he trobat incorporat a la moda pictòrica. Per a mí, l'important és pintar el que

llorable, fenomenal. Com que pitem una crisi gairabé a tots nivells i no hi ha massa sortides professionals molta gent es dedica a pintar.

I, en l'art, de la quantitat en pot sortir la qualitat. A mí, artísticament, aquesta situació ja em va bé i crec que és bo i positiu. Ara bé, com que hi ha crisi, també és molta la gent que s'estrella i abandona. Però sempre queda i quedarà la gent que de veritat vulgui pintar i que en sàpiga.

Hem parlat fins ara de la teva professió i de la teva pintura, de la que n'ofereix algunes mostres

Heus ací una primera mostra de la pintura de Josep Uclés. Aquest quadre, titulat "Feu-me cas, fugiu de l'època post-industrial". Mesura 195 x 280 cm. i es propietat de la Duquesa de Luxemburg.

es vulgui prescindint de modes i models estètics. Cal arriscar-se. Per contra, hi ha molta gent, al món de la pintura, que va a allò segur, que pinta d'acord a les modes de vint o trenta anys enrera per tal d'assegurar-se unes vendes. Jo, com ja he dit, pinto el que sento i el que vull en cada instant.

La teva pintura és sempre més a-viat dominada per colors foscos, grisos tot sovint.

No hi puc pas estar d'acord, perquè cada persona és un món. Hi ha gustos per a tot i, com ja us he dit, en pintura, allà on uns hi veuen una cosa, d'altres n'hi veuen una altra. Tot depèn de cada individu, de la seva subjectivitat.

Com està actualment la pintura catalana, la nova generació de pintors catalans?

Estem en un moment inmi-

als nostres lectors. Voldríem ara parlar una mica de La Roca i de com tu veus el nostre poble, que també és el teu.

Com vulgueu.

“Jo, prescindint de modes i d'una estètica determinada, he pogut fer el que m'ha donat la gana i m'he trobat incorporat a la moda pictòrica”.

Quin ha estat per a tu, Josep, el millor batlle que ha tingut La Roca?

Dels batlles que jo he conegut, sens dubte el que m'ha semblat millor ha estat Xavier Raymí.

Tu has desenvolupat algunes acti-